

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/35/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201633
Dátum vydania rozhodnutia:	20.08.2014
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012201633.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa : PETRŽALKA PLUS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štúrova ul. č. 11, proti odporkyni : Mestská časť Bratislava - Petržalka, so sídlom v Bratislave, Kutlíková 17, o opravnom prostriedku navrhovateľa z 30. júla 2012 proti rozhodnutiu odporkyne sp. zn. 2012/11690/13/SK zo dňa 9. júla 2012, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/118/2012-18 zo dňa 31. januára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. januára 2014, č. k. 4Sp/118/2012-18, p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zastavil konanie o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne sp. zn. 2012/11690/13/SK zo dňa 9. júla 2012 s tým, že po právoplatnosti tohto uznesenia vec postúpi Okresnému úradu Bratislava ako orgánu príslušnému na jej prejednanie a rozhodnutie. Žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že uloženie pokuty navrhovateľovi za porušenie všeobecne záväzného nariadenia je správnym trestaním, ktoré je vždy preneseným výkonom štátnej správy, pričom orgánom príslušným na prejednanie podaného odvolania proti nemu je Okresný úrad Bratislava ako druhostupňový správny orgán. Z uvedeného dôvodu krajský súd podľa § 104 ods. 1 O.s.p. uznesením konanie zastavil s tým, že po právoplatnosti uznesenia vec postúpi Okresnému úradu Bratislava, ako orgánu príslušnému na jej prejednanie a rozhodnutie.

Proti uzneseniu krajského súdu podal odvolanie odporca a namietal, že súd rozhodol v rozpore so zákonom, keďže vychádzal z právnych predpisov, ktoré danú problematiku neupravujú. Ak mestská časť rozhodovala v správnom konaní o uložení pokuty podľa § 28 ods. 2 zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste SR Bratislave a uloženie pokuty je za porušenie všeobecne záväzného nariadenia patriaceho do samosprávnej pôsobnosti mestskej časti, ako je to v danom prípade, potom o opravnom prostriedku proti takémuto rozhodnutiu je príslušný rozhodovať len súd. Odporca navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave.

Navrhovateľ sa k odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nie je možné vyhovieť.

Podľa § 1a ods. 1 zákona o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave mestské časti v rozsahu vymedzenom týmto zákonom a štatútom

- a) podieľajú sa na plnení úloh vyplývajúcich z postavenia Bratislavy ako hlavného mesta Slovenskej republiky a politického, kultúrneho, obchodného a spoločenského centra Slovenska,
- b) plnia úlohy samosprávy Bratislavy miestneho významu, ktoré súvisia so životom a prácou obyvateľov mestskej časti, s komplexným rozvojom mestskej časti a
- c) vykonávajú prenesenú pôsobnosť.

Podľa § 7a ods. 2 písm. c/ zákona o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave mestskej časti je vyhradené dbať o ochranu a tvorbu životného prostredia v mestskej časti.

Podľa § 29 zákona o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave, ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na hlavné mesto ustanovenia zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o obecnom zriadení obec samostatne rozhoduje a uskutočňuje všetky úkony súvisiace so správou obce a jej majetku, všetky záležitosti, ktoré ako jej samosprávnou pôsobnosť upravuje osobitný zákon, ak takéto úkony podľa zákona nevykonáva štát alebo iná právnická osoba alebo fyzická osoba.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce, ak zákon pri úprave pôsobnosti obce alebo vyššieho územného celku (samosprávneho kraja) neustanovuje, že ide o prenesený výkon pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce alebo vyššieho územného celku (samosprávneho kraja).

Podľa § 1 ods. 2 zákona o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie štátnu správu starostlivosti o životné prostredie vykonávajú obce v rozsahu ustanovenom osobitnými predpismi.

Podľa § 5 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie okresný úrad vykonáva v druhom stupni štátnu správu starostlivosti o životné prostredie vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni koná obec.

Podľa § 28 ods. 2 písm. b/ o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave mestská časť môže právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie uložiť pokutu do 6638 eur, ak právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie poruší všeobecne záväzné nariadenie mestskej časti.

Zákonodarca u obce (mesta, mestskej časti) rozlišuje medzi preneseným výkonom pôsobnosti štátnej správy a výkonom samosprávnej pôsobnosti obce (mesta, mestskej časti).

Zo spisov vyplýva, že rozhodnutím Mestskej časti Bratislava Petržalka bola uložená sankcia, a to pokuta za správny delikt, ktorý spočíval v porušení Všeobecne záväzného nariadenia č. 1/2001 o dodržiavaní čistoty a poriadku na území mestskej časti Bratislava - Petržalka na pozemku vo vlastníctve navrhovateľa.

Odvolací súd k veci uvádza, že správne trestanie nie je pôvodnou kompetenciou samosprávy, ale je nevyhnutné ju odvodzovať od pôvodných kompetencií štátu. Trestanie na určitom území (výkon trestnej právomoci) pramení z princípu suverenity a je vždy spojené so štátnou mocou. Z tohto dôvodu je

správne trestanie a jeho výkon na príslušnom území preneseným výkonom štátnej správy. Správne trestanie má jednotný právny režim pre administratívne previnenia (minor offences) vo forme priestupkov a iných správnych deliktov v tom, že sa uskutočňuje v dvojstupňovom administratívnom konaní. Rozdielny právny režim spočívajúci vo vylúčení druhého stupňa pre správne delikty právnických osôb by bol neproporcionálnou diferenciou v jednotnosti princípov správneho trestania i trestania vôbec.

Vo veciach priestupkov, ako aj vo veciach správnych deliktov muselo byť zámerom zákonodarcu vytvorenie jednotného procesného režimu správneho trestania s možnosťou súdneho prieskumu správneho rozhodnutia až po právoplatnom skončení správneho konania. Takáto právna úprava zákonom ustanovuje postavenie obce (mesta) nielen v konaní o priestupkoch, ale aj v konaní o správnych deliktoch, ako správneho orgánu pri prenesenom výkone štátnej správy a súčasne vylučuje jej (jeho) postavenie ako samosprávneho orgánu. Správne trestanie je súčasťou všeobecnej štátnej správy, kde ústredným orgánom podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky.

V súlade s princípom právnej istoty, v zmysle ktorého súdy majú v rovnakých alebo analogických situáciách rozhodovať rovnako (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. novembra 2006, sp. zn. III. ÚS 192/06), senát najvyššieho súdu vychádzal z ustálenej rozhodovacej praxe (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. októbra 2011, sp. zn. 5Rks/2/2011, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. marca 2012, sp. zn. 8Rks/1/2012), v ktorých išlo o obdobnú skutkovú a právnu vec.

Odvolací súd osobitne poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 88, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2012, podľa ktorého „v konaní o správnom delikte rovnako ako pri prejednávaní priestupku vystupuje obec v úlohe správneho orgánu (nie samosprávneho orgánu), tzn. že v konaní o správnom delikte má postavenie správneho orgánu pri prenesenom výkone štátnej správy, preto o odvolaní proti jej rozhodnutiu rozhoduje príslušný orgán štátnej správy.“ Administratívne konanie o správnych deliktoch, prejednávaných obcou v prvom stupni, je dvojstupňové.

Odvolací súd tiež poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžo/35/2014 zo dňa 8. júla 2014, v ktorej súd rozhodol v skutkovo a právne zhodnej veci.

Na základe citovaných zákonných ustanovení, uvedených zásad a predmetu konania, ktorým je rozhodnutie o pokute za porušenie všeobecného záväzného nariadenia mestskej časti v oblasti životného prostredia (postih za iný správny delikt), Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že o odvolaní proti rozhodnutiu Mestskej časti Bratislava - Petržalka o správnom delikte je príslušný rozhodnúť správny orgán podľa § 5 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie v spojení s § 3 ods. 2 písm. c/ zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Treba pritom zdôrazniť, že ak štát delegoval prvostupňové administratívne trestanie na obce a ich orgány, pri ktorých nie je ustanovená požiadavka odborného právnického vzdelania, tak v druhostupňovom konaní musí zabezpečiť odborné preskúmanie výkonu správneho trestania (oblasť všeobecnej vnútornej správy).

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že krajský súd nepochybil, keď konanie zastavil s tým, že odvolanie navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne bude postúpené po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania podľa § 250d ods. 3 O.s.p. a za použitia § 104 ods. 1 O.s.p. vecne a miestne príslušnému odvolaciemu orgánu - t.j. okresnému úradu - ktorý rozhoduje o opravných prostriedkoch odporkyne ako odvolací orgán, lebo právomoc súdu v danej veci rozhodovať o opravnom prostriedku odporkyne nie je daná.

Až právoplatné rozhodnutie tohto druhostupňového správneho orgánu je preskúmateľné súdom na základe žaloby (§ 247 a nasl. O.s.p.).

Vzhľadom na uvedené odvolací súd nepovažoval odvolanie odporkyne za dôvodné, a preto podľa § 219 O.s.p. uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá a § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.